

grænsende Sandsynlighed for, at han, hvis han frigives, paa ny vil begaa meget utiltalende og meget skadelige Forbrydelser overfor Børn, som vi alle ønsker at værne.

Nu har vi i Dag hørt fremdraget fra Akterne Ting, som i hvert Fald efter det ærede Medlem Hr. Rytters Mening synes at skulle give et andet Billede af den paa-gældende. Til dette kan vi, der ikke har haft Sagens Akter til Gennemsyn, naturligvis ikke tage Stilling. Vi maa bedømme Sagen efter de Oplysninger, der her foreligger, og hvis det skulde vise sig ved en Undersøgelse af Akterne, at det Billede, vi hidtil har kunnet danne os, er urigtigt, vil det i hvert Fald ikke forhindre, at vi maa ønske, at der skabes en sikker Lovhjemmel for, at man kan tilbageholde saadanne Personer, der er af den Karakter, som vi efter de hidtidige Oplysninger maa antage at Berning er af.

Ser vi imidlertid paa Ændringsforslagene, viser det sig, at der ikke der findes noget, der sigter til at fjerne den Tvivl, Mindretallet har givet Udtryk. Heller ikke blandt Mindretallets Ændringsforslag findes der noget saadant. Det ærede Medlem Hr. Rytter begrundede Mindretallets Stilling paa dette Punkt med, at man ikke vilde tage de saakaldte Recidivister, Tilbagefaldsforbryderne, med, saadanne, der, uanset at de maatte siges at være fuldt tilregnelige, dog paa Grund af deres gentagne Forbrydelser bør kunne berøves deres Frihed. Det forekommer mig, at den Begrundelse, det ærede Medlem gav for dette Standpunkt, var meget svag, og det forekommer mig, at skal man naa det, som er Formaalet med Lovforslaget, at skabe sikker Hjemmel for Tilbageholdelse af Personer, som vi alle ønsker tilbageholdt, saa bør der, inden Forhandlingerne om dette Lovforslag afsluttes, ske saadanne Ændringer deri, at vi virkelig faar en sikker Lovhjemmel for, at saadanne Personer, som bør tilbageholdes, ogsaa kan tilbageholdes.

Jeg skal paa ingen Maade blande mig i den Diskussion, der her er rejst om Justitsministerens Kompetence til at tilbageholde Berning. Jeg maa ganske vist indrømme, at de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Rytter gav, synes at maatte give et noget besynderligt Indtryk af den Fremgangsmaade, som er anvendt overfor Berning

i det foreliggende Tilfælde. Men hvordan det nu end stiller sig hermed, forekommer det mig, at skal man naa det, som Lovforslaget tilsigter, maa det ikke forlade Rigsdagen ledsaget af en, som det forekommer mig, meget berettiget, meget stærk Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget virkelig kan fyldestgøre det Formaal, man med Lovforslaget har sat sig.

Hvad nu de enkelte Ændringsforslag angaar, saa forekommer det mig, at det i Ændringsforslaget under Nr. 1 og 2 indeholdte utvivlsomt maa anses for Forbedringer. Ændringsforslaget under Nr. 2 forekommer mig dog ikke helt klart og ikke helt fyldestgørende. Det hedder i Ændringsforslaget, at „hvis det ved Umyndiggørelsen er Hensigten, at den umyndiggjorte skal underkastes Frihedsberøvelse, Tvangsindlæggelse eller Tilbageholdelse, maa Hjemmel hertil gives i selve Retsdekretet“. Jeg gaar ud fra, at Tanken er, at det i Retsdekretet udtrykkelig skal angives, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der maa træffes, deres Art og Varighed, saaledes at Værgens Kompetence nøje afstikkes i Retsdekretet. Men det vilde have forekommet mig mere hensigtsmæssigt, om dette udtrykkelig var sagt i Ændringsforslaget.

Hertil kommer, at der jo i visse Tilfælde kan være Tale om mindre indgribende Sikkerhedsforanstaltninger end Frihedsberøvelse. Der kan være Tale om saadanne Sikkerhedsforanstaltninger som dem, der er omtalt i § 2 i det under Nr. 3 af Mindretallet stillede Ændringsforslag: Forbud mod Ophold paa et bestemt Sted eller lignende; og det forekommer mig, at i dette Tilfælde, hvor Værgen ikke som i Almindelighed bliver Værn og Værge for den umyndiggjorte, men bliver en Slags Fangevogter, vil der være god Grund til ogsaa at kræve bestemt Retshjemmel for de mindre indgribende Sikkerhedsforanstaltninger, der af og til vil være anbefalelsesværdige, naar de skønnes tilstrækkelige, blandt andet fordi de mere indgribende Sikkerhedsforanstaltninger medfører Udgifter.

Endvidere kommer hertil en U hensigtsmæssighed, der synes mig at staa i Forbindelse med det Grundlag, hvorpaa man her har søgt at lovordne den foreliggende Sag. Hvis Spørgsmaalet om Tilbageholdelse, Frihedsberøvelse eller Tvangsindlæggelse rejses